

Збірник наукових матеріалів
XXXVIII Міжнародної науково-практичної
інтернет - конференції
el-conf.com.ua

«СВІТОВИЙ РОЗВИТОК НАУКИ ТА ТЕХНІКИ»

23 грудня 2019 року

Частина 7

м. Вінниця

Світовий розвиток науки та техніки, XXXVIII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – м. Вінниця, 23 грудня 2019 року. – Ч.7, с. 84.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей XXXVIII Міжнародної науково-практичної інтернет - конференції «Світовий розвиток науки та техніки», 23 грудня 2019 року, які оприлюднені на інтернет-сторінці el-conf.com.ua

Адреса оргкомітету:
21018, Україна, м. Вінниця, а/с 5088
e-mail: el-conf@ukr.net

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, наукові керівники.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

ЗМІСТ

Природничі науки

<i>Басюл О.В., Попович Т.Д., Дімова М.М.</i> АНТАГОНІСТИЧНА АКТИВНІСТЬ ТА ЗДАТНІСТЬ ДО КИСЛОТООУТВОРЕННЯ МОЛОЧНОКИСЛИХ БАКТЕРІЙ, ІЗОЛЬОВАНИХ З ВОДОРОСТЕЙ ТА ВОДИ ЧОРНОГО МОРЯ	5
<i>Боярчук Б.О., науковий керівник Давидюк Г.М.</i> ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ХАРЧУВАННЯ ШКОЛЯРІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	8
<i>Ковалик Н.Т., Гайдучик С.В.</i> ВИМОГИ ТА БЕЗПЕКА ПІД ЧАС ВИКОРИСТАННЯ СОНЯЧНИХ БАТАРЕЙ.....	13
<i>Гуцол А.І.</i> ЕКОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ БОТАНІЧНОГО САДУ «ПОДІЛЛЯ» М. ВІННИЦІ	16
<i>Джуфер І.Р.</i> ВИКОРИСТАННЯ ЯВИЩА ЛЮМІНЕСЦЕНЦІЇ В ПРИКЛАДНИХ ЦІЛЯХ.....	19
<i>Жеребко В.М., Дикун О.В., Дикун М.О.</i> ІНОКУЛЯЦІЯ ПОСІВНОГО МАТЕРІАЛУ, ЯК ДІЄВИЙ АГРОЗАХІД ПІДВИЩЕННЯ ВРОЖАЙНОСТІ ТА ЯКОСТІ СОЇ	22
<i>Захарова А.І.</i> ВІДТВОРЕННЯ ҐРУНТІВ ТА ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ ЯК БАЗИС СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ УРБАНІЗОВАНОГО КИТАЮ.....	25
<i>Карпович М.С., Дрозда В.Ф.</i> СТАФІЛІНІДИ ЯК ФАКТОР РЕГУЛЮВАННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ СОСНОВОГО ШОВКОПРЯДА В СОСНОВИХ НАСАДЖЕННЯХ.....	30
<i>Ковальчук І.В.</i> ОСНОВНИЙ МЕТОД ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА В ПОЧАТКОВІ ШКОЛІ – ЦЕ СПОСТЕРЕЖЕННЯ.....	34
<i>Ковка Н.С.</i> ЕКОЛОГІЧНЕ ПРОЕКТУВАННЯ МЕРЕЖІ ОСОБЛИВО ОХОРОНЮВАНИХ ПРИРОДНИХ ТЕРИТОРІЙ	37
<i>Кострець М. Ю.</i> РОСЛИННИЦТВО ХУСТСЬКОГО РАЙОНУ	42
<i>Курч М.Ю.</i> «SYNGENTA УКРАЇНА» - СУЧАСНИЙ ЛІДЕР СЕЛЕКЦІЇ СОНЯШНИКА.....	46
<i>Литвинчук І.М., Кузнецов І.П.</i> ЕФЕКТИВНІ ЗВ'ЯЗКИ В КОРІ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ПРИ РОЗВ'ЯЗАННІ ПРОСТОРОВИХ ЗАВДАНЬ У ОСІБ ІЗ РІЗНИМ ТИПОМ МАНУАЛЬНОЇ АСИМЕТРІЇ.....	48

Отже спостереження важливий метод у вивченні природничої галузі. За допомогою спостереження у дітей формується цілий ряд якостей, які знадобляться ним не тільки у подальшому вивченні природознавства, а й загалом у житті. Тому цей метод роботи з учнями необхідно використовувати під час навчально-виховного процесу.

Література:

1. Воронская Т.Ф. Внимание основным методам работы по природоведению / Т.Ф.Воронская // Начальная школа. – 1978. - № 8. – С. 56-58.
2. Воронская Т.Ф. Усиливать практическую направленность природоведения / Т.Ф.Воронская // Начальная школа. – 1984. - № 1. – С. 7-30.
3. Спостереження як основний метод вивчення природознавства в початковій школі [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://megapredmet.ru/1-85769.html>
4. Організація спостережень за природою в початковій школі [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://knowledge.allbest.ru/pedagogy/2c0a65625a2ac69a5d43a88421316d27_0.html

---

УДК 502.1 (075.8)

Природничі науки

ЕКОЛОГІЧНЕ ПРОЕКТУВАННЯ МЕРЕЖІ ОСОБЛИВО ОХОРОНЮВАНИХ ПРИРОДНИХ ТЕРИТОРІЙ

Ковка Н.С.,

*аспірант факультету агрономії та лісівництва
Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

Основну роль при екологічному проектуванні відіграє екологічний каркас. Він виконує свої функції при наявності відповідних правових, економічних та управлінських механізмів, які повинні бути пов'язані з існуючим рівнем економічної інфраструктури та технологій природокористування, як правило, пропонується введення певної системи земель, що мають особливий статус. Ці землі повинні знаходитися в регламентованих і сприятливих видах використання

(сінокіс, пасовищ, види лісового господарства і т.д.), причому для кожної ділянки повинен бути свій окремий визначений режим використання, виходячи з його ролі в підтримці екологічної стабільності довкілля, так і всієї території регіону [3].

На картах або знімках з космосу така система земель виглядає як просторово сполучена мережу природних та напівприродних територій - «каркас». Це складна структура, яка проектується фахівцями в різних галузях господарства і екології. У сильно освоєній зоні екологічний каркас може існувати тільки як добре продумана, економічно ефективна система. Землі каркаса представляють собою як природні екосистеми, так і штучно створені за участю людини. Природокористування на них не припиняється. Ціль екологічного каркаса полягає в забезпеченні екологічної стабільності досліджуваної території та її частин з максимальною ефективністю, шляхом підтримки гнучкої системи природокористування. У довгостроковому плані екологічний каркас не знижує, а багаторазово збільшує економічну вигоду використання земель господарського призначення.

Зараз функції, властиві екологічному каркасу, розподілені на території за цілою низкою інститутів: їх в тій чи іншій мірі виконують інститути землевпорядкування, лісовпорядкування, схеми комплексного використання водних ресурсів, в меншій мірі інші.

Система складалася кілька десятиліть назад і успішно виконувала свої функції в минулому. Але в сучасних умовах, при різкому посиленні всіх антропогенних впливів, зростанні технічних можливостей, в поєднанні зі збільшенням цінності природних ресурсів і доступності технологій їх освоєння, що склався порядок регламентації природокористування вже не працює, що веде до подальшої екологічної деградації територій.

Не існує єдиної системи управління екологічним каркасом, моніторингу та контролю. Управління екологічною ситуацією на території в цілому мало регламентується нормативами, що унеможлиблює розробку довгострокової, масштабної стратегії сталого розвитку території.

Як показує практика, найлегшим етапом у процесі створення національної екологічної мережі є розробка відповідних стратегій та концепцій,

проведення наукових досліджень і створення перспективних схем екологічних мереж, а найскладнішим – прийняття планування екологічної мережі на політичному рівні та інтеграція екомережі в галузеві плани розвитку.

Таким чином, екологізація галузей природокористування, зазвичай пропонована як вирішення проблеми, виглядає неефективною і проблематичною. Альтернативою цьому повинна стати пропонована стратегія екологічного каркаса як єдиної цілісної системи. В її основі лежить простий і ефективний принцип: всі функції підтримки екологічної стабільності території потрібно об'єднати в одній, спеціально спланованій, ефективно функціонуючій структурі з єдиним управлінням.

Україна знаходиться на першій стадії формування національної екомережі. Вона є єдиною державою на всьому пострадянському просторі, а можливо і в Європі, яка має свою законодавчу базу (Закони України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000 – 2015 роки» (№ 1989 – III, від 21 вересня 2000 р.) та «Про екологічну мережу України» (№ 1864 – IV від 24 червня 2004 р.). на цьому етапі вже є розроблені наукові та методологічні основи створення екологічної мережі та перспективні плани різного ступеня деталізації [2,1]. Проте досі ще відсутній повний перспективний перелік конкретних територій які входитимуть у схему екомережі.

В Україні наявність законодавчої бази є надзвичайно важливою умовою для реального створення і забезпечення існування та функціонування національної екологічної мережі, як цілісної територіальної системи. Важливою умовою при формуванні екомережі є також вирішення проблеми фінансування. Міжнародний досвід створення національних екологічних мереж показує, що фінансування забезпечується з бюджету держав, незалежно від їх рівня економічного розвитку. В більшості країн економічний клімат сприяє створенню спеціальних фондів, які враховують, що створення екомереж зменшує соціальні витрати на попередження забруднення довкілля і загального її погіршення, забезпечує охорону водойм та річок, ґрунтових вод, зон відпочинку, а також збільшує рекреаційну та туристичну цінність досліджуваної території [3,1].

Екологічний каркас повинен бути такою особливою, додатково створеною структурою цільового призначення. До його складу повинні бути включені існуючі особливо охоронювані природні території і відомчі заходи екологічної регламентації природокористування - з охорони земель, лісів, водних ресурсів і т.д. (Рис.1). Сенс полягає у визначенні та реалізації з єдиних системних позицій ряду нових додаткових заходів - введення юридичного статусу земель екологічного каркаса, реставрація природних екосистем, коригування та ув'язка існуючих заходів регламентації природокористування, створення єдиної системи управління екологічним каркасом, організація нових особливо охоронюваних природних територій і т.д.

Рис. 1. Особливо охороняємі природні території

Відносини в галузі організації, охорони, відтворення і використання природно-заповідного фонду (ПЗФ) регулюються Законом України «Про природно-заповідний фонд України» (1992). З метою розгалуження правової бази діяльності в галузі заповідної справи та на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 12.XI.1997 № 1259 «Про вдосконалення державного управління заповідною справою в Україні», у 1998 р. було підготовлено проект

Закону «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про природно-заповідний фонд України», в якому передбачено реформування Служби охорони ПЗФ, впровадження змін щодо порядку створення (оголошення) територій та об'єктів ПЗФ і т. ін., що дозволить зміцнити правову базу збереження і розвитку ПЗФ [4].

Екологічний каркас не означає відмови від інших існуючих форм територіальної охорони природи і регулювання природокористування, а являє собою їх розвиток і інтеграцію. Посилюючи ефективність управління і скорочуючи витрати, він передбачає мінімальну перебудову існуючих структур. Такий захід, як екологічний каркас, відповідає сучасному рівню навантаження на природне середовище і здатна запобігти її руйнування.

Таким чином, для створення екологічного каркасу необхідно, з одного боку, виділити і сформувати систему земель з режимом кожної території, створити правову базу, економічні механізми функціонування каркаса та створити єдину систему управління каркасом. Інститут екологічного каркаса, будучи простою і ефективною у використанні структурою, дозволить в кілька разів знизити витрати на управління екологічним балансом території, підвищивши тим самим його ефективність.

Література.

1. Про екологічну мережу: Закон України від 24 черв. 2004 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 45. – Ст. 502.
2. Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки : Закон України від 21 верес. 2000 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 47 – Ст. 405.
3. Проектування екологічного каркаса території розселення. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://um.co.ua/6/6-7/6-72008.html> - Назва з екрану.
4. Шеляг-Сосонко Ю.Р., Гродзинський М.Д., Романенко В.Д. Концепція, методи и критерии создания экосети Украины. Киев: – УкрФитосоциоцентр, 2004. – 143 с.

INTERNATIONAL INTERNET CONFERENCE

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

is awarded to

Kovka Nataliia

for being an active participant in
XXXVIII International Scientific and Practical Conference

***WORLD DEVELOPMENT OF SCIENCE
AND TECHNOLOGY***

23 December 2019, Vinnytsia, Ukraine

el-conf.com.ua

